

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 699/2026
08.07.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Ћаловића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.104/25 од 12.12.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.39/26 од 22.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Ћаловића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Чачку К.бр.104/25 од 12.12.2025. године и Вишег суда у Чачку Кж1 бр.39/26 од 22.04.2026. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку К.бр.104/25 од 12.12.2025. године окривљени АА, између осталих, оглашен је кривим због извршења кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка, а оштећени је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 бр.39/26 од 22.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Основног суда у Чачку К.бр.104/25 од 12.12.2025. године потврђена.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Иван Ћаловић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) и 9) ЗКП, са предлогом да Врховни

суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење пред измењеним већем или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу поднетог захтева истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП наводећи да је суд повредио чињенични идентитет пресуде и оптужбе из разлога што је изменио чињенични опис кривичног дела додајући да су ударци задати са леђа у горњи део тела услед којих удараца је оштећени пао на тло, док је у оптужном акту наведено да је оштећеном задато више удараца у пределу главе и тела од којих је оштећени пао на тло. Мењајући чињенични опис на наведени начин, по ставу браниоца, прекорачена је оптужба јер нису дозвољена проширивања чињеничног стања наведеног у оптужном акту, како је то урадио суд, без интервенције тужиоца, из разлога што окривљени мора да зна за шта је оптужен да би знао од чега да се брани.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, те били предмет разматрања другостепеног већа Вишег суда у Чачку које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Чачку К.бр.104/25 од 12.12.2025. године. Другостепено веће Вишег суда у Чачку је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 2, у петом, шестом и седмом пасусу пресуде Кж1 бр.39/26 од 22.04.2026. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, али, у образложењу наведене повреде истиче да је оштећени, који је започео тучу нападом на друго лице и активно учествовао у њој, требало да буде окривљени, на који начин суштински оспорава утврђено чињенично стање у погледу статуса оштећеног лица, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног, у преосталом делу захтева бранилац окривљеног оспорава утврђено чињенично стање и правну оцену кривичног дела дату од стране суда, наводима да туча није постојала јер да би иста постојала неопходно је да у њој учествоје најмање три лица, па бранилац закључује да није остварен битан елемент бића кривичног дела, а то је постојање туче односно физичког обрачуна, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Ивана Ћаловића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, захтев браниоца окривљеног у односу на наведену повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић